

mener, at, naar man skal have en Sikkerhedsstilling, skal det være en Sikkerhed af virkelig Betydning; i modsat Fald vilde jeg hellere ønske, at der slet ikke blev nogen Sikkerhedsstilling, saaledes at Selskaberne vare helt uden for Loven, og man med fuld Ret kunde sige rundt i i Landet: „Gaa ikke ind i de udenlandske Selskaber, der er ikke Spor af Betyggelse.“ Nu pynte de sig med en Betyggelse, som i Virkeligheden slet ingen Ting betyder. Skulle vi lave nye Love, saa lad os sørge for: at de blive til Gavn for Landets egne Børn og til Gavn for dansk Energi og Foretagelsesaand. Det turde være meningsløst, at udenlandske Selskaber blive heldigere stillede end de danske. Selvfølgelig vil ingen mindre end jeg ønske, at der nogen Sinde skulde komme et Krak i de udenlandske Selskaber, der skulde give Anledning til Fortrydelse, men et vil jeg sige, at skulde det komme, hvad jeg som sagt mindst af alt ønsker, skal den Risiko ikke have været uomtalt her i Salen, der løbes ved, at vi lade de udenlandske Selskaber være saalidet betryggende over for Landets Befolkning, som de efter denne Lov blive.

Nielsen-Grøn: Jeg skal tillade mig at takke Ordføreren for den hensynfulde Maade, hvorpaa han har omtalt Mindretallets Ændringsforslag. Jeg har sammen med 4 andre Herrer været med til at stille Ændringsforslag til § 19 under Nr. 8, 9, 10, 11.

Paa egne og paa det ærede Medlem for Roskildes (Rosleff) Vegne skal jeg udtale, at naar vi ikke her helt ud følge Udvalget, men sammen med de andre Herrer stille disse Ændringsforslag, har Grunden været den, at vi have villet hjælpe til, at de forsikrede, saa snart det kunde lade sig gøre, kunde faa Udbytte, hvad vi mene, de ikke let kunne paa den anden Maade. Vor Hovedopgave er at sørge for, at de forsikrede, saa snart som mulig, kunne faa Bonus. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det vilde være heldigt, om vi kunde enes om de Ændringsforslag, vi her have stillet. Jeg skal paa det nævnte ærede Medlems og egne Vegne tillade mig at anbefale dem.

Maa jeg, inden jeg slutter, paa egne Vegne sige, at naar jeg er gaaet med Udvalget til at stille Ændringsforslaget til § 18, om at der efter „1869“ skal tilføjes: „eller Lov af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld“, da er det det eneste Punkt, hvor jeg ikke er ganske enig med den ærede Ordfører. Sagen er den, at jeg er

gaaet med for Øboernes Skyld. Øboerne regne, naar de skulle have Laan i Kreditforeningen, Indbo og Besætning med. Vi i Jylland ere egentlig tilfredsstillede ved Loven af 15. Maj 1903, for naar vi søge Laan i den jydsk Kreditforening, bliver Besætning og Inventar ikke regnet med. Det bliver opgivet, men ikke regnet med ved Laan. Vi kunde altsaa være tilfredsstillede derved. Men det har været mig en Fornøjelse at følge de andre Herrer netop af Hensyn til Øboerne.

Neergaard: Idet jeg i det hele kan henholde mig til den ærede Ordførers Motivering af de af Udvalget stillede Ændringsforslag vil jeg for mit eget Vedkommende sige, at jeg, hvad der vil være alle bekendt, der have mine Udtalelser fra i Fjor i Erindring, er en varm Ven af dette Forslag. Jeg er en saa varm Ven af det, at jeg for den Sags Skyld, om end jeg erkender og altid har erkendt, at Landstingets hertil oversendte Forslag havde sine Skrøbeligheder, havde kunnet være med til at tage dette Forslag ganske, som det forelaa, idet det i Hovedsagen, mener jeg, vil gøre Livsforsikringsvirksomheden Gavn, vil tilvejebringe den højst fornødne Sikkerhed mod Humbug, som vi hidtil have savnet, og ikke paa noget Punkt umuliggøre Driften af sund privat Livsforsikringsvirksomhed. Da vi nu imidlertid have haft Forslaget til Behandling her i Tinget, er det en Selvfølge, at jeg gerne har villet være med til at indføre saadanne Ændringer i det fra Landstinget oversendte Forslag, som efter mit Skøn maatte være Forbedringer, og jeg har kunnet slutte mig til alle de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Jeg finder egentlig kun Anledning til at tage Ordet under Hensyn til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som i Udvalget har indtaget en Mindretalsstilling og har ønsket Forslaget forandret paa forskellige meget væsentlige Punkter. Hovedpunktet for det ærede Medlem ligesom for mig er unægtelig Amortisationen af Anskaffelsesomkostningerne. Nu har det ærede Medlem for Slagelse gjort gældende, at det vil være umuligt for et nydannet Selskab at tilfredsstille Lovens Fordring, naar vi lade den her foreslaaede Amortisationstid af 5 Aar blive staaende. Jeg kan paa ingen Maade anerkende Rigtigheden af de Betragtninger, det ærede Medlem der har gjort gældende. Med al Respekt for de sagkyndige, til hvilke han har støttet sig,